



Ministerie van Financiën  
Directoraat financiële markten  
Postbus 20201  
2500 EE DEN HAAG

Onze referentie  
2015-00037876/CTOOR

Uw referentie  
FM 2015/0000 M

Den Haag  
27 augustus 2015

**Betreft**  
Consultatie Vrijstellingsregeling Wft

Geachte heer, mevrouw,

Graag maken wij gebruik van de mogelijkheid om te reageren op de voorgestelde wijziging van de Vrijstellingsregeling Wft en enkele andere regelingen met het oog op de vrijstelling van kleine natura-uitvaartverzekeraars en kleine schadeverzekeraars en ter implementatie van de richtlijn solvabiliteit II.

Eerst zullen wij ingaan op uw specifieke vragen, waarna enig algemeen en technisch commentaar volgt.

### **Vragen van het ministerie**

Vraag 1 Geeft de voorgestelde aanpassing van de Vrijstellingsregeling Wft of een ander onderdeel van de conceptregeling aanleiding tot het maken van opmerkingen?

Antwoord 1 De voorstelde wijzigingen zijn in lijn met wat met de sector en andere stakeholders is besproken. Door het buiten prudentieel toezicht stellen van (erg) kleine verzekeraars kunnen deze blijven functioneren en blijven kleinschalige initiatieven ook in de toekomst mogelijk. De in de regeling opgenomen meldingsplicht met betrekking tot de buitentoezichtstelling biedt een goede waarborg voor een transparant aanbod aan de verzekeringsconsument.

Vraag 2 Hoe beoordeelt u de hoogte van het bedrag (€ 10.000) dat vrijgestelde verzekeraars ten hoogste mogen dekken per overlijdensgeval respectievelijk per begunstigde per potentieel schadegeval?

Antwoord 2 Wij beseffen ons dat ieder bedrag voor discussie vatbaar is maar menen dat met het bedrag van € 10.000 een redelijke grens is getrokken, zeker nu de regeling in een adequate indexeringsregeling voorziet.



## Algemeen

Hoewel dit strikt genomen buiten de orde van deze consultatie valt, spreken wij op deze plaats onze zorg uit over de marktpositie van verzekeringsondernemingen die niet onder voornoemde vrijstellingsgrenzen vallen en die vanaf 1 januari 2016 zijn onderworpen aan het Solvency II Basic-regime. Onze zorg betreft ook de maatschappijen die onder het Solvency II-regime gaan opereren en die tegelijkertijd als (relatief) kleine verzekeraar zijn aan te merken.

In de voorbereiding op Solvency II en het daarvan afgeleide Solvency II Basic zien wij een strikte handhaving van formele vereisten die in een aantal gevallen als niet passend wordt ervaren. Ook nemen wij een generieke normstelling waar, die voorbij gaat aan verschillen in aard, omvang en complexiteit van financiële instellingen.

Een voorbeeld van niet passende normen betreft een aantal elementen uit het standaard berekeningsmodel voor de solvabiliteit, die voor natura-uitvaartverzekeraars een excessieve prudentie met zich meebrengen. Door deze overmaat aan prudentie zien veel uitvaartverzekeraars een solvabiliteitsvraagstuk ontstaan, waar in verzekeringstechnisch opzicht of anderszins geen aanleiding toe bestaat. Een voorbeeld van generieke normstelling zien wij in de eisen die in de toezichtspraktijk aan een ORSA-rapportage worden gesteld. Verzekeraars rapporteren hierover dat het fraaiste voorbeeld als algemene norm geldt, wat voor kleine aanbieders aanzienlijke gevolgen heeft. Rapportages en berekeningen moeten tegen grote inspanningen en hoge kosten worden aangepast, wat weliswaar een kwalitatief aspect heeft maar waardoor de materiële toestand niet verandert of verbetert. Een andere signalering is dat het normenkader van Solvency II onverkort op Solvency II Basic-verzekeraars wordt toegepast. Zo dient de interne controlefunctie van een Basic-verzekeraar aan alle eisen van de Interne Auditfunctie van Solvency II te voldoen. Ook hierbij wordt een overmaat ervaren, zeker gezien de doorgaans eenvoudige structuur en het lage risicoprofiel van kleine aanbieders. Dit betreft overigens uitsluitend of nagenoeg uitsluitend coöperatieve verzekeraars waarvan de aansturing en interne controle vanuit hun juridische structuur een eigen, door de achterban gestuurde plaats hebben die in het toezicht evenwel niet als zodanig wordt erkend of als ontoereikend wordt aangemerkt. Wij hebben hier een positiever beeld bij en pleiten voor een ruimhartige toepassing van het proportionaliteitsbeginsel waarvan de teksten van het Solvency II- en Solvency II Basic-kader veelvuldig melding maken maar dat in de praktijk niet of slechts met mate wordt herkend.

Een ander thema is dat met de introductie van Solvency II en Solvency II-basic het huidige Wft-verklaringenregime zal komen te vervallen. Alleen al vanwege de introductie van een algemene solvabiliteitseis (de zogenaamde AMCR) wordt de drempel om de financiële markten als aanbieder te betreden daardoor verhoogd - de uitzonderingen die onderwerp zijn van de consultatie daargelaten. Wij betreuren dit en constateren dat de financiële wetgeving niet op alle onderdelen consistent is. Zo krijgt een maatschappelijk initiatief als de kredietunie meer wettelijke ruimte - wat wij toejuichen - en worden verzekeraars met vergelijkbare intenties in hun toetredingsmogelijkheden en functioneren belemmerd. Wij beschouwen proportionaliteit als het aangewezen middel om dit te ondervangen en onderstrepen nogmaals het belang daarvan. Ook roepen wij uw ministerie hierbij op ervoor te waken dat proportionaliteit in de wetgeving door toezicht in de praktijk geen dode letter wordt.



### Artikelsgewijs

In de voorgestelde tekst wordt met betrekking tot schadeverzekeraars enkele malen verwezen naar artikelen in de Wft. Die artikelen hebben echter betrekking op natura-uitvaartverzekeraars:

- In artikel 1e lid 1 dient "artikel 2:48, eerste lid" te worden vervangen door "artikel 2:27, eerste lid".
- In artikel 1e lid 2 worden de leden 2 t/m 5 van artikel 1d van toepassing verklaard op schadeverzekeraars. Deze leden hebben uitsluitend betrekking op natura-uitvaartverzekeraars. Zo wordt in lid 2 van artikel 1d artikel 2:48 genoemd, welk artikel niet geldt voor schadeverzekeraars.
- In artikel 1f lid 2 wordt verwezen naar artikel 2:50, eerste lid. Dit geldt echter alleen voor natura-uitvaartverzekeraars. Een verwijzing naar artikel 2:34 Wft lijkt niet aangewezen, aangezien voor schadeverzekeraars, anders dan voor natura-uitvaartverzekeraars, communautaire harmonisatie geldt. Het ligt wel voor de hand om de vrijstelling ook te laten gelden voor kleine schadeverzekeraars met zetel elders in de EER, omdat de regelgeving anders wellicht discriminatoir is.
- In artikel 18b kloppen de verwijzingen naar artikel 2:48 en 2:50 niet voor schadeverzekeraars. In ieder geval moet artikel 2:48 worden vervangen door artikel 2:27, eerste lid.

Vanzelfsprekend zijn wij graag bereid om het voorgaande met u te bespreken en toe te lichten.

Met vriendelijke groet,

H.L. De Boer